

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **M. Ch.**, zast. Mgr. Beatou Kaczynskou, advokátkou se sídlem Masarykovy sady 76/18, Český Těšín, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 5. 2018, č. j. OAM-1027/ZA06-ZA10-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 8. 2018, č. j. 61 Az 20/2018 - 39,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovené zástupkyni žalobce Mgr. Beatě Kaczynské, advokátce se sídlem Masarykovy sady 76/18, Český Těšín, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování v řízení o kasační stížnosti ve výši **2 057 Kč**. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla jako nedůvodná podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta jeho žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného (dále jen „rozhodnutí žalovaného“). Žalovaný o žádosti o udělení mezinárodní ochrany rozhodl tak, že se mezinárodní ochrana stěžovateli podle § 12, 13, 14, 14a a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), neuděluje.

[2] Jako hlavní důvod pro udělení mezinárodní ochrany stěžovatel ve správním řízení uvedl obavu o svůj život v souvislosti s výhrůžkami jeho otci. K tvrzenému pronásledování docházelo z důvodu rodinné příslušnosti k otci, který je taktéž žadatelem o mezinárodní

ochranu. Pronásledování rodinných příslušníků proto vykazuje pronásledování rodiny jakožto sociální skupiny.

[3] Krajský soud v napadeném rozsudku uvedl, že jedinou žalobní námitkou jsou výhrůžky ze strany policie směřované k jeho otci, jejichž součástí bylo také to, že během výkonu základní vojenské služby v Náhorním Karabachu bude stěžovatel zabit. Pakliže by mu skutečně hrozilo v průběhu výkonu základní vojenské služby nezákonné jednání, existují proti takovému jednání v Arménii možnosti obrany [srov. zpráva rakouského Federálního úřadu pro migraci a azyl (BFA) ze dne 5. 5. 2017, bod 10].

[4] V řízení o žádostech o udělení mezinárodní ochrany obecně nejsou vyloučeny situace, kdy se stejné azylové důvody mohou týkat více příslušníků, a tedy i příslušníků rodinných. Nelze však opomenout, že důvody a jejich posouzení, tj. zda jsou azylově relevantní, je nutno hodnotit u každého žadatele o mezinárodní ochranu individuálně. S ohledem na skutečnost, že žaloba proti rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany otci stěžovatele byla krajským soudem zamítnuta, žalovaný nepochybil, neudělil-li stěžovateli z jím uváděných důvodů žádnou z forem mezinárodní ochrany.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaného

[5] Proti rozsudku krajského soudu brojí stěžovatel kasační stížností z důvodů dle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[6] Po obsáhlé rekapitulaci dosavadního řízení namítá nesprávné právní posouzení otázky soudem v předcházejícím řízení, protože soud nepřihlédl ke skutečnosti, že v situaci stěžovatelovy rodiny se jedná o pronásledování ze strany státu, nikoli ze strany soukromých osob. Důvodem pronásledování je to, že je synem svého otce, tj. příslušnost k rodině jako sociální skupině. Vojenské službě se vyhnout nechtěl, přičemž zejména žalovaný jeho věc nepřipustně zúžil na obavy z důvodu odchodu do armády.

[7] V této souvislosti odkazuje na rozsudky NSS ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008 - 70, a ze dne 9. 2. 2010, č. j. 6 Azs 74/2009 - 51, ve kterých soud zdůraznil odlišnost posuzování otázky pronásledování ze strany státních orgánů a soukromých osob. S odkazem na uvedená rozhodnutí stěžovatel zdůraznil, že mohou nastat situace, kdy není možné nebo účelné trvat na požadavku usilovat nejdříve o ochranu v zemi původu. Ani žalovaný, ani soud se nezabývali tím, nakolik by stěžovatel za daných okolností mohl očekávat poskytnutí účinné ochrany.

[8] Navrhuje, aby byl rozsudek krajského soudu zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení.

[9] Žalovaný ve vyjádření uvedl, že všechna dosavadní rozhodnutí byla vydána v souladu s právními předpisy. S ohledem na totožnost žalobních a kasačních námitek odkázal na svá dosavadní vyjádření a spisový materiál. Navrhl stížnosti nevyhovět.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

pokračování

[10] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[11] Ve věcech mezinárodní ochrany se Nejvyšší správní soud v souladu s § 104a s. ř. s. zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. Pro vlastní vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního soud odkazuje na usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS, v němž vyložil neurčitý právní pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“.

[12] Soud nespatřuje v namítaných skutečnostech přesah vlastních zájmů stěžovatele, a to v mezích vytyčených výše zmíněným usnesením prvního senátu zdejšího soudu. Skutková zjištění mají oporu ve spisu, řešená otázka byla vyřešena v souladu s ustálenou judikaturou a kasační princip nebyl krajským soudem porušen.

[13] Podle § 104a odst. 3 s. ř. s. nemusí být usnesení o nepřijatelnosti odůvodněno. Přesto Nejvyšší správní soud dále stručně uvede, proč věc stěžovatele nepřesahuje jeho zájmy natolik, aby se jí soud podrobně věcně zabýval.

[14] Stěžovatel odvozoval svoji obavu z pronásledování toliko ve vztahu k pronásledování otce. V kasační stížnosti se dokonce ohradil proti tomu, že žalovaný posouzení věci nepřipustně zúžil na jeho obavu z odvodu do armády.

[15] Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelova otce usnesením ze dne 13. 12. 2018, č. j. 9 Azs 318/2018 - 46, odmítl pro nepřijatelnost. Dospěl k závěru, že jeho otec neuvedl žádné skutečnosti, které by bylo možné považovat za uplatňování politických práv a svobod, za něž by byl pronásledován ve smyslu zákona o azylu. Své závěry opřel mj. o rozsudek NSS ze dne 30. 6. 2005, č. j. 4 Azs 440/2004 - 53.

[16] Soudu je dále z úřední činnosti známo, že s kasační stížností neuspěly ani stěžovatelova matka a nezletilá sestra (viz usnesení NSS ze dne 23. 1. 2019, č. j. 1 Azs 297/2018 - 52).

[17] Nesvědčí-li otci stěžovatele žádné důvody pro udělení mezinárodní ochrany, nemůže být stěžovatel se svojí kasační stížností úspěšný, neboť žádné jiné azylově relevantní okolnosti týkající se jeho samotného stěžovatel v dosavadním řízení neuváděl.

IV. Závěr a náklady řízení

[18] Za těchto okolností Nejvyšší správní soud neshledal žádného důvodu pro přijetí kasační stížnosti k věcnému projednání a konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji ve smyslu § 104a s. ř. s. shledal nepřijatelnou a odmítl ji.

[19] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., dle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno, nebo žaloba odmítnuta.

[20] Usnesením ze dne 4. 10. 2018, č. j. 9 Azs 322/2018 - 22, byla stěžovateli pro zastupování v kasačním řízení ustanovena advokátka s tím, že stěžovatel splnil podmínky osvobození pouze zčásti, a to z 50 %. Pokud tedy stěžovatel splnil předpoklad osvobození od soudního poplatku z 50 %, stát hradí ve smyslu § 64 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. dle § 138 odst. 3 o. s. ř. hotové výdaje a odměnu ustanovené advokátky pouze z 50 %. Zbylou část náhrady hotových výdajů a odměny advokátky hradí sám stěžovatel (viz rozsudek NSS ze dne 31. 1. 2011, č. j. 5 As 68/2010 - 72, a usnesení NSS ze dne 20. 9. 2013, č. j. 5 As 34/2013 - 29).

[21] Ustanovená zástupkyně učinila v řízení před Nejvyšším správním soudem jeden úkon právní služby, kterým je písemné podání ve věci samé - podání kasační stížnosti (§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Za jeden úkon právní služby náleží mimosmluvní odměna ve výši 3 100 Kč (§ 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5. advokátního tarifu] a dále 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Celková výše odměny a náhrady hotových výdajů činí 4 114 Kč. Ustanovená zástupkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto se odměna a náhrada hotových výdajů zvyšuje o částku odpovídající této dani. S ohledem na skutečnost, že stěžovatel splnil podmínky pro osvobození pouze z 50 %, bude jeho zástupkyni vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu tomuto rozsahu osvobození odpovídající částka ve výši 1 700 Kč, navýšená o příslušnou DPH, celkem tedy částka ve výši 2 057 Kč. Tato částka jí bude vyplacena do 60 dnů ode dne právní moci tohoto usnesení.

[22] Zástupkyní požadovanou mimosmluvní odměnu a náhradu hotových výdajů za úkon právní služby spočívající v převzetí věci Nejvyšší správní soud nepřiznal, neboť ustanovená zástupkyně nedoložila uskutečnění první porady se stěžovatelem, která je dle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu společně s převzetím věci úkonem právní služby.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2019

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu